
Minneord

OSS IMELLOM

ODDVAR STOKKE

TOR-ARNE HAGVE

BENT ROLSTAD

Professor dr.med. Eli Anne Kvittingen døde 12.7. 2005, 56 år gammel. Hun kjempet lenge mot en kreftsykdom, men måtte til slutt gi tapt.

Det aller meste av sitt yrkesaktive liv var hun tilknyttet Universitetet i Oslo og Rikshospitalet. Hun tok medisinsk embetseksamen i 1975, og disputerte i 1986 for den medisinske doktorgrad ved Universitetet i Oslo på en avhandling om den biokjemiske bakgrunn for en medfødt stoffskiftesykdom, hereditær tyrosinemi. Også senere var det biokjemi og genetikk ved medfødte stoffskiftesykdommer som var hennes hovedinteresse. Hun hadde sin arbeidsplass ved Institutt for klinisk biokjemi og var samtidig i en bistilling tilknyttet Avdeling for medisinsk biokjemi ved Rikshospitalet. Eli Anne la ned en betydelig forskningsinnsats og var med på oppklaringen av flere tidligere ukjente stoffskiftesykdommer. Hun var høyt ansett internasjonalt, og hadde et mangeårig samarbeid med flere utenlandske forskningsgrupper.

I mange år deltok hun i undervisningen av medisinstudenter innen fagområdet klinisk biokjemi og fysiologi, og hun hadde oppgaver innen videre- og etterutdanning av leger. Eli Anne var en engasjert og fremsynt pådriver i det kollegiale miljøet, og en entusiastisk og stimulerende veileder for sine studenter

og doktorgradskandidater. Gjennom sin bistilling var hun en nøkkelperson i den praktiske biokjemiske diagnostikk der man mistenkte at pasienten (særlig barn) led av medfødt stoffskiftesykdom. Denne virksomheten, som er en sentralisert funksjon for hele landet, skaffet henne et bredt kontaktnett, både blant pasienter og leger.

Eli Anne var meget høyt verdsatt av venner og omgangskrets. Hun var beskjeden av vesen, men var ikke redd for å kalle tingene ved sine rette navn. Hun stilte store krav både til seg selv og sine omgivelser, men var en venn man visste man kunne stole på. Eli Anne var alltid rede til å hjelpe når noen hadde det vanskelig. Da hennes sykdom kom tilbake, viste hun et beundringsverdig mot til å kjempe videre, men samtidig en nøkternhet overfor en skjebne hun visste var uunngåelig. Vi savner en nær medarbeider og god venn.

Publisert: 15. desember 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.